

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Δεκαεννέα

Η Προφητική Σημασία της Λέξεως «Ωρα» στο Βιβλίο του Δανιήλ

Jeff Pippenger

2023-12-14

Η λέξη «ώρα», η οποία απαντάται στην Παλαιά Διαθήκη μόνο στο βιβλίο του Δανιήλ, συνδέεται πάντοτε με κάποιο είδος κρίσεως. Στο τρίτο κεφάλαιο αντιπροσωπεύει τον κυριακάτικο νόμο, με την έμφαση στο λάβαρο που αντιπροσωπεύεται από τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδνεεγώ.

Στο τέταρτο κεφάλαιο αντιπροσωπεύει την άφιξη της προειδοποίησης του μηνύματος του πρώτου αγγέλου το 1798. Όταν χρησιμοποιείται για δεύτερη φορά στο τέταρτο κεφάλαιο, αντιπροσώπευε την έναρξη της ανακριτικής κρίσεως στις 22 Οκτωβρίου 1844. Στο τέταρτο κεφάλαιο, οι δύο χρήσεις της λέξεως «ώρα» αντιπροσωπεύουν την ιστορία των μηνυμάτων του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου από το 1798 έως το 1844. Αυτή η ιστορία είναι η ιστορία των επτά βροντών της Αποκαλύψεως δέκα. Οι επτά βροντές αντιπροσωπεύονται από τις δύο φορές που χρησιμοποιείται η λέξη «ώρα» στο τέταρτο κεφάλαιο, και επομένως αντιπροσωπεύουν επίσης την ιστορία του τρίτου αγγέλου από το 1989 έως τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Στο πέμπτο κεφάλαιο, η λέξη «ώρα» αντιπροσωπεύει επίσης τον νόμο της Κυριακής, αλλά εκεί η έμφαση δίδεται στο τέλος της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας, των Ηνωμένων Πολιτειών, όπως προτυπώνεται από το τέλος της πρώτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας, της Βαβυλώνας. Στο τρίτο κεφάλαιο, η έμφαση ήταν επί του σημείου μέσα στην κάμινο, αλλά στο πέμπτο κεφάλαιο η έμφαση είναι στην τύχη του Βαλτάσαρ και στην ιδιαίτερη κρίση του, αν και ο Δανιήλ τελικώς εισέρχεται στην αφήγηση προτυπώνοντας το σημείο.

Κατά τον νόμο της Κυριακής, παριστάνονται η «ώρα» της αφιερώσεως του Ναβουχοδονόσορα και ο θάνατος του Βαλτάσαρ. Η «ώρα», όπως παριστάνεται ως το άνοιγμα της κρίσεως στο τέταρτο κεφάλαιο, προσδιορίζει το άνοιγμα της ανακριτικής κρίσεως στις 22 Οκτωβρίου 1844, και επίσης προσδιορίζει το άνοιγμα της εκτελεστικής κρίσεως κατά τον νόμο της Κυριακής. Είτε πρόκειται για το άνοιγμα των βιβλίων της κρίσεως στο επουράνιο αγιαστήριο στις 22 Οκτωβρίου 1844, είτε για την έναρξη της κρίσεως του Θεού που επιφέρεται επί εκείνων οι οποίοι έχουν απορρίψει τη σωτηρία, κατά την αρχή της εκτελεστικής κρίσεως στον νόμο της Κυριακής η προειδοποίηση για καθεμία από τις δύο επερχόμενες κρίσεις παριστάνεται στο τέταρτο κεφάλαιο του Δανιήλ με την πρώτη χρήση της λέξεως «ώρα», και η πραγματική έναρξη καθενός από τους δύο τύπους κρίσεως παριστάνεται από τη δεύτερη φορά που χρησιμοποιείται η λέξη «ώρα» στο τέταρτο κεφάλαιο.

Ο γραμματικός όρος για τη λέξη «ώρα», όπως χρησιμοποιείται από τον Δανιήλ, είναι ότι πρόκειται για μια «πολυσημία». Η πολυσημία είναι μια λέξη που έχει διάφορους ορισμούς, οι οποίοι μπορούν όλοι να υπαχθούν κάτω από την ίδια επικεφαλίδα. Και οι πέντε φορές που ο Δανιήλ χρησιμοποιεί τη λέξη «ώρα» αναφέρονται όλες σε κρίση, αλλά καθεμία πραγματεύεται διαφορετικές όψεις είτε της ανταποδοτικής κρίσεως του Θεού, η οποία αποκαλείται εκτελεστική κρίση Του, είτε της διερευνητικής κρίσεως του Θεού, κατά την οποία Εκείνος καθορίζει ποιοι θα

σωθούν και ποιοι δεν θα σωθούν. Είτε πρόκειται για τη διερευνητική κρίση που άρχισε στις 22 Οκτωβρίου 1844, είτε για την εκτελεστική κρίση που αρχίζει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, αμφότερες οι κρίσεις είναι προοδευτικής φύσεως. Η ανταποδοτική, ή εκτελεστική, κρίση του Θεού αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής και κλιμακώνεται προοδευτικά, φθάνοντας τελικώς στο κλείσιμο του χρόνου δοκιμασίας της ανθρωπότητας και στις επτά τελευταίες πληγές.

Το πέμπτο κεφάλαιο του Δανιήλ χρησιμοποιεί τη λέξη «ώρα» για να απεικονίσει την εκτελεστική κρίση του Θεού, όπως αυτή αντιπροσωπεύεται από τον θάνατο του Βαλτάσαρ και το τέλος του έθνους που αυτός κυβερνούσε.

Την ίδια εκείνη ώρα φάνηκαν δάχτυλα ανθρώπινου χεριού και έγραφαν απέναντι από τον λυχνοστάτη επάνω στον ασβέστη του τοίχου του βασιλικού ανακτόρου· και ο βασιλιάς έβλεπε το μέρος του χεριού που έγραφε. Δανιήλ 5:5.

Η εκτελεστική κρίση αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής, ο οποίος επίσης παριστάνεται από την αφιέρωση της χρυσής εικόνας από τον Ναβουχοδονόσορ· αλλά εκείνη η «ώρα» αφορά περισσότερο την απελευθέρωση του λαού του Θεού μέσα στην κρίση που προκαλείται με τον νόμο της Κυριακής. Η εκτελεστική κρίση της πόρνης της Τύρου, καθώς και των Ηνωμένων Πολιτειών, αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής, που είναι η «ώρα», σύμβολο κρίσεως στο βιβλίο του Δανιήλ.

Και ήκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς, λαός μου, ἵνα μὴ συμμετάσχητε εἰς τὰς ἁμαρτίας αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς. Διότι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς ἔφθασαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὁ Θεὸς ἐμνημόνευσεν τὰς ἀνομίας αὐτῆς. Ἀποδώσατε εἰς αὐτὴν καθὼς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν εἰς ὑμᾶς, καὶ διπλασιάσατε εἰς αὐτὴν διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ, τὸ ὁποῖον ἐγέμισεν, γεμίσατε εἰς αὐτὴν διπλᾶ. Ὅσον ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἔζησεν ἐν τρυφῇ, τοσοῦτον βασανισμὸν καὶ πένθος δότε εἰς αὐτήν· διότι λέγει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα δὲν εἶμαι, καὶ πένθος δὲν θὰ ἴδω. Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θὰ ἔλθουν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός· καὶ θὰ κατακαυθῆ παντελῶς ἐν πυρὶ· διότι ἰσχυρὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεός, ὁ κρίνων αὐτήν. Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἵτινες μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν καὶ ἔζησαν ἐν τρυφῇ, θὰ κλαύσουν δι' αὐτήν καὶ θὰ θρηνήσουν δι' αὐτήν, ὅταν ἴδουν τὸν καπνὸν τῆς πυρπολήσεως αὐτῆς, ἰστάμενοι μακρόθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά! διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου. Ἀποκάλυψις 18:4–10.

Ο νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο οποίος αποτελεί την αρχή της εκτελεστικής κρίσεως, η οποία είναι επίσης προοδευτική, αρχίζει κατά την «ώρα» κατά την οποία τα τέκνα του Θεού, τα οποία βρίσκονται ακόμη στη Βαβυλώνα, καλούνται να εξέλθουν μέσω του σημείου. Είναι η «ώρα» κατά την οποία η κρίση έρχεται επάνω στη «μεγάλη εκείνη πόλη, Βαβυλώνα». Η κρίση της, την οποία παριστάνει η λέξη «ώρα», καλύπτει την περίοδο κατά την οποία το άλλο ποίμνιο του Θεού καλείται να εξέλθει από τη Βαβυλώνα.

Και κατά την ημέραν εκείνην θα υπάρξει ρίζα του Ιεσσαί, η οποία θα στέκεται ως λάβαρο των λαών· προς αυτήν θα προστρέξουν τα έθνη, και η ανάπαυσή του θα είναι ένδοξη. Και θα συμβεί κατά την ημέραν εκείνην, ότι ο Κύριος θα απλώσει εκ νέου το χέρι Του, για δεύτερη

φορά, ώστε να ανακτήσει το υπόλοιπο του λαού Του, το οποίο θα έχει απομείνει, από την Ασσυρία, και από την Αίγυπτο, και από την Παθρώς, και από την Χους, και από την Ελάμ, και από την Σεναάρ, και από την Αιμάθ, και από τας νήσους της θαλάσσης. Και θα υψώσει λάβαρο για τα έθνη, και θα συνάξει τους εξορίστους του Ισραήλ, και θα συγκεντρώσει τους διασκορπισμένους του Ιούδα από τα τέσσερα άκρα της γης. Ησαΐας 11:10–12.

Ο Κύριος εκάλεσε ανθρώπους να εξέλθουν από τη Βαβυλώνα κατά το κίνημα του πρώτου αγγέλου το 1844, και ο δεύτερος άγγελος εκείνης της ιστορίας πρόκειται να επαναληφθεί κατά τις έσχατες ημέρες, όταν «ο Κύριος θέλει εκτείνει πάλιν εκ δευτέρου την χείρα αυτού, διά να ανακτήση το υπόλοιπον του λαού αυτού». Το υπόλοιπον του λαού, το οποίον Εκείνος «πάλιν» καλεί να εξέλθει, δεν είναι το λάβαρον, διότι το λάβαρον είναι η «ρίζα του Ιεσσαί», η οποία υψούται ως «σημείον», την οποίαν «τα έθνη θέλουσι ζητήσει». Διά δευτέραν φοράν, ο Θεός θα καλέσει τα έθνη να εξέλθουν από τη Βαβυλώνα.

Θα το πράξει αυτό συγκεντρώνοντας πρώτα «τους εξορίστους του Ισραήλ», οι οποίοι είναι «οι διασκορπισμένοι του Ιούδα» και οι οποίοι έρχονται «από τις τέσσερις γωνίες της γης», όταν συναχθούν μαζί στο τέλος τριών και ημίσεος ημερών κατά τις οποίες κείτονται νεκροί στην πλατεία του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, το οποίο διατρέχει την κοιλάδα των νεκρών και ξηρών οστών του Ιεζεκιήλ.

Η «ώρα» κατά την οποία αρχίζει η εκτελεστική κρίση εναντίον της «Βαβυλώνας», εκείνης της «μεγάλης πόλεως», είναι η ίδια «ώρα» του «μεγάλου σεισμού» της Αποκαλύψεως ένδεκα. Η εκτελεστική κρίση του Θεού αρχίζει κατά την «ώρα» εκείνη, διότι στο ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως επτά χιλιάδες φονεύονται κατά την «ώρα» του σεισμού. Αυτές οι επτά χιλιάδες παριστάνονταν από τους «ισχυροτάτους άνδρας» του Ναβουχοδονόσορος, οι οποίοι πέθαναν ρίπτοντας τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδεναγώ στην κάμινο, η οποία είχε θερμανθεί «επτά φορές» περισσότερο από το σύνθητες. Κατά τη Γαλλική Επανάσταση, οι «επτά χιλιάδες» αντιπροσώπευαν τη βασιλική τάξη της Γαλλίας, ή τους ισχυρούς της άνδρες. Όχι μόνο ο Βαλτάσαρ εφονεύθη στο πέμπτο κεφάλαιο, αλλά και ο στρατός του καταστράφηκε. Η «ώρα» του νόμου της Κυριακής αρχίζει τον διωγμό που παριστάνεται από τη ρίψη του λαού του Θεού στην κάμινο, αλλά σηματοδοτεί επίσης την έναρξη της εκτελεστικής κρίσεως του Θεού επάνω στη μεγάλη πόλη Βαβυλώνα.

Είναι επίσης η «ώρα» του μεγάλου σεισμού του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, όταν τα έως τότε νεκρά οστά, που εσφάγησαν στην πλατεία από το θηρίο που ανέβηκε από την άβυσσο, ανυψώνονται στον ουρανό ως σημείο. Εκεί είναι επίσης η ίδια «ώρα» κατά την οποία η τρίτη Ουαί, που είναι επίσης η έβδομη σάλπιγγα, ηχεί. Η έβδομη σάλπιγγα είναι η τρίτη Ουαί, και ο σκοπός εκείνης της τελικής σάλπιγγας της Ουαί δεν είναι μόνο να επιφέρει κρίση επάνω σε εκείνους που επιβάλλουν τη λατρεία της Κυριακής, αλλά και να εξοργίσει τα έθνη. Η τρίτη Ουαί, η έβδομη σάλπιγγα και ο εξοργισμός των εθνών είναι όλα σύμβολα που πραγματεύονται τον προφητικό ρόλο του Ισλάμ, και όλα τοποθετούνται μέσα στην «ώρα» του μεγάλου σεισμού.

Και ήκουσαν μεγάλη φωνή από τον ουρανό, η οποία έλεγε προς αυτούς: Ανάβητε εδώ. Και ανέβησαν εις τον ουρανό εν τη νεφέλη, και οι εχθροί αυτών τούς είδον. Και εν εκείνη τη ώρα έγινε μέγας σεισμός, και το δέκατον της πόλεως έπεσε, και εφονεύθησαν εν τω σεισμώ επτά

χιλιάδες άνθρωποι· και οι λοιποί εφοβήθησαν και έδωσαν δόξαν εις τον Θεόν του ουρανού. Η δευτέρα ουαί παρήλθεν· ιδού, η τρίτη ουαί έρχεται ταχέως. Και ο έβδομος άγγελος εσάλπισε· και έγιναν μεγάλες φωνές εν τω ουρανώ, λέγουσαι: Αι βασιλείαι του κόσμου έγιναν του Κυρίου ημών και του Χριστού αυτού, και θέλει βασιλεύσει εις τους αιώνας των αιώνων. Και οι είκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι, οι καθήμενοι ενώπιον του Θεού επί των θρόνων αυτών, έπεσαν επί τα πρόσωπα αυτών και προσεκύνησαν τον Θεόν, λέγοντες: Σε ευχαριστούμεν, Κύριε Θεέ Παντοκράτωρ, ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος, διότι έλαβες την μεγάλην σου δύναμιν και εβασίλευσες. Και τα έθνη ωργίσθησαν, και ήλθεν η οργή σου, και ο καιρός των νεκρών, δια να κριθώσι, και δια να δώσεις τον μισθόν εις τους δούλους σου τους προφήτας, και εις τους αγίους, και εις τους φοβουμένους το όνομά σου, τους μικρούς και τους μεγάλους· και να αφανίσεις εκείνους που αφανίζουν την γην. Αποκάλυψις 11:12–18.

Τα νεκρά οστά του Ιεζεκιήλ αναβαίνουν «εις τον ουρανόν εν νεφέλη· και οι εχθροί αυτών» βλέπουν «αυτούς» κατά την «ώραν» κατά την οποία αρχίζει να παίζει η μουσική του Ναβουχοδονόσορ, και η πόρνη της Τύρου αρχίζει να άδει, και ο αποστάτης Ισραήλ αρχίζει να χορεύει. Ο αποστάτης Ισραήλ αντιπροσωπεύει τον ψευδοπροφήτη, ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ είναι ο δράκων και η πόρνη της Τύρου είναι το θηρίον. Ο χορός εικονίζεται από τους προφήτες του Βάαλ και τους προφήτες του άλσους στην ιστορία του Ηλία. Εικονίστηκε επίσης από τον χορό της Σαλώμης, της θυγατρός της Ηρωδιάδος. Ο Βάαλ είναι η ψευδής αρσενική θεότητα και η Ασάρτη είναι οι προφήτες του άλσους, η οποία είναι θηλυκή θεότητα. Μαζί αντιπροσωπεύουν τον συνδυασμό Εκκλησίας (η γυναίκα) και κράτους (ο άνδρας). Μαζί αντιπροσωπεύουν τον ψευδοπροφήτη των Ηνωμένων Πολιτειών. Η Σαλώμη προσδιορίζει ότι ο ψευδοπροφήτης είναι η θυγάτηρ της Ρώμης, της οποίας η εικόνα είναι ο συνδυασμός Εκκλησίας και κράτους στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Δια τουτο τότε προσήλθον τινες Χαλδαίοι και κατηγορησαν τους Ιουδαίους. Έλάλησαν και είπαν προς τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορα· Βασιλεῦ, ζήθι εις τους αιώνας. Σὺ, ὃ βασιλεῦ, ἐξέδωκας πρόσταγμα ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις ἂν ἀκούσῃ τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, τοῦ αὐλοῦ, τῆς κιθάρας, τοῦ σαμβύκου, τοῦ ψαλτηρίου καὶ τοῦ συμφώνου, καὶ παντὸς εἴδους μουσικῆς, θέλει πεσεῖν καὶ προσκυνήσῃ τὴν χρυσοῦν εἰκόνα· καὶ ὅστις δὲν πέσῃ καὶ δὲν προσκυνήσῃ, νὰ ῥιφθῇ εἰς τὸ μέσον καμίνου καιομένης πυρός. Εἰσὶ τινὲς Ἰουδαῖοι, τοὺς ὁποίους κατέστησας ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς ἐπαρχίας Βαβυλῶνος, Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ· οὗτοι οἱ ἄνδρες, ὃ βασιλεῦ, δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν αὐτὴν σου τὴν πρόσταγὴν· τοὺς θεοὺς σου δὲν λατρεύουσι, οὐδὲ προσκυνοῦσι τὴν χρυσοῦν εἰκόνα, τὴν ὁποίαν ἔστησας. Δανιήλ 3:8–12.

Κατά την «ώρα» εκείνη, οι εχθροί του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδενεγῶ είδαν ότι αρνήθηκαν το χάραγμα του θηρίου, και τότε υπέβαλαν αίτηση προς τον βασιλέα να εκτελέσει την καθορισμένη κρίση. Κατά την «ώρα» εκείνη, ο νόμος της Κυριακής, ο οποίος είναι ο σεισμός που αντιμετωπίζει το θηρίο της γης (ο σεισμός), εκδηλώνει την οργή και τον θυμό του Ναβουχοδονόσορος.

Τότε ο Ναβουχοδονόσορ, μέσα στην οργή και στον θυμό του, διέταξε να φέρουν τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδεναγῶ. Τότε έφεραν αυτούς τους άνδρες μπροστά στον βασιλιά. Δανιήλ 3:13.

Ο διωγμός που ασκείται εναντίον των δύο μαρτύρων του Θεού (Σαδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ), ασκείται όταν αυτοί αρνούνται να προσκυνήσουν, ή, όπως το προσδιορίζει η Αποκάλυψη ένδεκα, στέκονται επί των ποδών αυτών.

Και μετά τας τρεις ημέρας και το ήμισυ, πνεύμα ζωής εκ του Θεού εισήλθεν εις αυτούς, και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών· και φόβος μέγας επέπεσεν επί τους θεωρούντας αυτούς. Και ήκουσαν φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού λέγουσαν προς αυτούς· Ανάβητε εδώ. Και ανέβησαν εις τον ουρανόν εν νεφέλῃ· και οι εχθροί αυτών εθεώρησαν αυτούς. Αποκάλυψις 11:11, 12.

Αρνούμενοι να προσκυνήσουν, στέκονται όρθιοι επί των ποδών αυτών ως το ισχυρό στράτευμα του Ιεζεκιήλ. Στέκονται όταν λαμβάνουν και κατόπιν διακηρύττουν το μήνυμα της σφραγίσεως, το οποίο διαμαρτύρεται κατά του σχηματισμού της ενώσεως εκκλησίας και κράτους στις Ηνωμένες Πολιτείες, και προειδοποιεί περί του προσεχώς ερχομένου νόμου της Κυριακής, και προσδιορίζει ότι η ανταποδοτική κρίση του Θεού πρόκειται συντόμως να εκτελεσθεί διά του Ισλάμ της τρίτης Ουαί. Το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου παριστάνεται διά του «μυστικού» που απεκαλύφθη στον Δανιήλ στο δεύτερο κεφάλαιο, και όταν ο λαός του Θεού των εσχάτων ημερών εδραιωθεί εις εκείνη την «αλήθεια», δεν δύναται και δεν θα σαλευθεί από τον επικείμενο σεισμό.

«Το έργο στο Battle Creek είναι της αυτής τάξεως. Οι ηγέτες στο θεραπευτήριο έχουν αναμιχθεί με απίστους, παραδεχόμενοι αυτούς στα συμβούλιά τους, περισσότερο ή λιγότερο, αλλά αυτό είναι σαν να προχωρούν στο έργο με τα μάτια τους κλειστά. Τους λείπει η διάκριση για να διακρίνουν τι πρόκειται να ξεσπάσει επάνω μας οποτεδήποτε. Υπάρχει πνεύμα απελπισίας, πόλεμος και αιματοχυσίας, και εκείνο το πνεύμα θα αυξάνεται έως αυτό το ίδιο το τέλος του χρόνου. Μόλις ο λαός του Θεού σφραγισθεί στα μέτωπά του—δεν είναι κάποια σφραγίδα ή σημάδι που μπορεί να ιδωθεί, αλλά μια εδραίωση στην αλήθεια, τόσο διανοητικά όσο και πνευματικά, ώστε να μη μπορούν να μετακινηθούν—μόλις ο λαός του Θεού σφραγισθεί και ετοιμασθεί για τον κλονισμό, αυτός θα έλθει. Πράγματι, έχει ήδη αρχίσει. Οι κρίσεις του Θεού είναι τώρα επάνω στη γη, για να μας δώσουν προειδοποίηση, ώστε να γνωρίζουμε τι έρχεται». Manuscript Releases, τόμος 10, σ. 252.

Η σφράγιση αντιπροσωπεύει ένα σημείο το οποίο αρχικά δεν μπορεί να ιδωθεί από τους ανθρώπους, αλλά κατόπιν γίνεται ορατό σε όλους. Όταν ο λαός του Θεού αποδεχθεί το μήνυμα της Μεσονυκτίας Κραυγής, το οποίο έχει παρασταθεί από το «μυστικό» που αποκαλύφθηκε στον Δανιήλ στο δεύτερο κεφάλαιο, έχει αποδεχθεί το «μυστικό» της εικόνας του θηρίου που οδηγεί στο χάραγμα του θηρίου, το οποίο επιφέρει την κρίση του Θεού, η οποία εκτελείται μέσω του Ισλάμ. Αυτό λαμβάνει χώρα σε καιρό κατά τον οποίο ένα «πνεύμα απελπισίας, πόλεμου και αιματοχυσίας» αυξάνεται. Ο καιρός αυτός είναι τώρα. Λαμβάνει χώρα όταν οι ηγέτες του Αντβεντισμού δεν μπορούν να δουν εξαιτίας της Λαοδικειακής τύφλωσης. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας της σφράγισης, η οποία ολοκληρώνεται στη Μεσονυκτία Κραυγή, η σφραγίδα αποτυπώνεται επάνω στα μέτωπα των φρονίμων παρθένων, αλλά παραμένει αόρατη. Ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδεναγώ αντιπροσωπεύουν εκείνους που έχουν εδραιωθεί στην αλήθεια, όπως αυτό απεικονίζεται μέσω του διαλόγου τους με τον Ναβουχοδονόσορ.

Ο Ναβουχοδονόσορ ελάλησε και είπε προς αυτούς· Είναι αληθές, ω Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, ότι δεν λατρεύετε τους θεούς μου ούτε προσκυνείτε τη χρυσή εικόνα την οποία

έστησα; Τώρα λοιπόν, εάν είστε έτοιμοι, ώστε όταν ακούσετε τον ήχο της σάλπιγγας, του αυλού, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου και του συμφώνου και κάθε είδους μουσικής, να πέσετε και να προσκυνήσετε την εικόνα την οποία έκαμα, καλώς· εάν όμως δεν προσκυνήσετε, την ίδια ώρα θα ριφθείτε στο μέσον καμίνου πυρός καιομένης· και ποιος είναι εκείνος ο θεός που θα σας ελευθερώσει από τα χέρια μου; Ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-νεγώ αποκρίθηκαν και είπαν προς τον βασιλέα· Ω Ναβουχοδονόσορ, δεν έχουμε ανάγκη να σου αποκριθούμε περί του πράγματος τούτου. Εάν είναι έτσι, ο Θεός μας, τον οποίον λατρεύουμε, δύναται να μας ελευθερώσει από την κάμινο του καιομένου πυρός, και θα μας ελευθερώσει από το χέρι σου, ω βασιλεύ. Αλλ' εάν όχι, ας είναι γνωστό σε σένα, ω βασιλεύ, ότι τους θεούς σου δεν θα λατρεύσουμε ούτε τη χρυσή εικόνα την οποία έστησες θα προσκυνήσουμε. Δανιήλ 3:14–18.

Στη συνέχεια, οι τρεις άξιοι θα φανερώσουν τη σφραγίδα του Θεού που μπορεί να ιδωθεί. Μόνον εκείνοι που πρώτα έχουν μέσα τους τη σφραγίδα που δεν μπορεί να ιδωθεί, θα συμμετάσχουν στη φανέρωση της σφραγίδας του Θεού στον καιρό κατά τον οποίο πρέπει να ιδωθεί.

Τότε ο Ναβουχοδονόσορ επλήσθη θυμού, και η όψις του προσώπου αυτού ηλλιοιώθη εναντίον του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδεναγώ· διά τούτο ελάλησε και προσέταξε να θερμάνωσι την κάμινον επταπλασίως μάλλον παρ' ό,τι συνήτιζε να θερμαίνεται. Και προσέταξε τους ισχυροτέρους άνδρας που ήσαν εν τω στρατεύματι αυτού να δέσωσι τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδεναγώ, και να ρίψωσιν αυτούς εις την καιομένην πύρινον κάμινον. Τότε οι άνδρες ούτοι εδέθησαν με τους μανδύας αυτών, τα υποδήματα αυτών, τα καλύμματά αυτών και τα λοιπά ενδύματα αυτών, και ερρίφθησαν εις το μέσον της καιομένης πυρίνης καμίνου. Επειδή δε η προσταγή του βασιλέως ήτο επιτακτική και η κάμινος υπερβολικώς θερμή, η φλόξ του πυρός εφόνευσε τους άνδρας εκείνους, οίτινες ανέβασαν τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδεναγώ. Και οι τρεις ούτοι άνδρες, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδεναγώ, έπεσαν δεδεμένοι εις το μέσον της καιομένης πυρίνης καμίνου. Τότε ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ εξεπλάγη, και εσηκώθη μετά σπουδής, και ελάλησε και είπε προς τους συμβούλους αυτού· Δεν ερρίψαμεν τρεις άνδρας δεδεμένους εις το μέσον του πυρός; Οι δε απεκρίθησαν και είπον προς τον βασιλέα· Αληθές, ω βασιλεύ. Εκείνος απεκρίθη και είπε· Ιδού, εγώ βλέπω τέσσαρας άνδρας λελυμένους, περιπατούντας εν τω μέσω του πυρός, και δεν υπάρχει βλάβη επ' αυτούς· και η όψις του τετάρτου είναι ομοία με Υιόν Θεού. Δανιήλ 3:19–25.

Οι δύο μάρτυρες, που αντιπροσωπεύονται από τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδεναγώ, κατόπιν υψώνονται ως σημείο, και τότε θα φανεί η σφραγίδα.

«Το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι να ελέγχει τον κόσμο περί αμαρτίας, περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως. Ο κόσμος μπορεί να προειδοποιηθεί μόνον όταν βλέπει εκείνους που πιστεύουν την αλήθεια να αγιάζονται διά της αληθείας, να ενεργούν βάσει υψηλών και αγίων αρχών, επιδεικνύοντας, με υψηλή και εξυψωμένη έννοια, τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ εκείνων που τηρούν τις εντολές του Θεού και εκείνων που τις καταπατούν υπό τους πόδας των. Ο αγιασμός του Πνεύματος επισημαίνει τη διαφορά μεταξύ εκείνων που έχουν τη σφραγίδα του Θεού και εκείνων που τηρούν μία κίβδηλη ημέρα αναπαύσεως. Όταν έλθει η δοκιμασία, θα καταδειχθεί σαφώς ποιο είναι το χάραγμα του θηρίου. Είναι η τήρηση της Κυριακής. Εκείνοι οι οποίοι, αφού άκουσαν την αλήθεια, εξακολουθούν να θεωρούν την

ημέρα αυτή ως αγία, φέρουν την υπογραφή του ανθρώπου της αμαρτίας, ο οποίος εστοχάσθη να αλλάξει καιρούς και νόμους. Bible Training School, 1 Δεκεμβρίου 1903.»

Κατά τον νόμο της Κυριακής, οι Ηνωμένες Πολιτείες θα στραφούν προς τα Ηνωμένα Έθνη, προκειμένου να επιτελέσουν το προφητικό τους έργο. Αυτές πρόκειται να εξαπατήσουν τον κόσμο διά των θαυμάτων που επιτελούν, όπως παριστάνεται από τον χορό της Σαλώμης. Καθώς εκτελούν τον χορό της εξαπάτησης, η πόρνη της Τύρου θα άδει τα άσματά της, και η ορχήστρα του Ναβουχοδονόσορα θα παίζει τη μουσική. Οι Ηνωμένες Πολιτείες αναλαμβάνουν την πρωτοβουλία να εξαναγκάσουν τον κόσμο να αποδεχθεί το άσμα και να προσκυνήσει ενώπιον της εικόνας.

Και εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς· καὶ εἶχε δύο κέρατα ὅμοια με ἀρνίου, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. Καὶ ἄσκει πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ἐνώπιόν του, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ νὰ προσκυνήσωσι τὸ πρῶτον θηρίον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ θανατηφόρος πληγὴ. Καὶ ποιεῖ μεγάλα σημεῖα, ὥστε καὶ πῦρ ποιεῖ νὰ καταβαῖνῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα, τὰ ὅποια ἐδόθη εἰς αὐτὸ νὰ ποιήσῃ ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς νὰ κάμωσιν εἰκόνα εἰς τὸ θηρίον, τὸ ὅποιον εἶχε τὴν πληγὴν ἐκ τῆς μαχαίρας καὶ ἔζησε. Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ νὰ δώσῃ πνοὴν εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ὥστε ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου καὶ νὰ λαλήσῃ καὶ νὰ κάμῃ ὅσοι δὲν προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου νὰ θανατωθῶσι. Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, νὰ λάβωσι χάραγμα ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτῶν ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν· καὶ ἴνα μηδεὶς δύναται νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφία. Ὅστις ἔχει νοῦν, ἄς λογαριάσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· διότι εἶναι ἀριθμὸς ἀνθρώπου· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ εἶναι ἑξακόσιοι ἐξήκοντα ἕξ. Ἀποκάλυψις 13:11–18.

Ἡ Αἴγυπτος κατὰ τις ἐσχάτες ἡμέρες αντιπροσωπεύει τὸν κόσμο (ὁ οποίος τότε θα κυβερνᾶται ἀπὸ τα Ηνωμένα Έθνη), ἀλλὰ ἔχει εκφωνηθεῖ ἓνα «Οὐαί» (σύμβολο τοῦ Ἰσλάμ) ἐναντίον ἐκείνων (τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν) που στρέφονται πρὸς τὴν Αἴγυπτο γιὰ βοήθεια. Ὄταν οἱ τρεῖς ἄξιοι ρίπτονται στὴν κάμινο καὶ γίνονται τὸ λάβαρο γιὰ τὸν κόσμο, ἡ κάμινος δὲν εἶναι στὴν πραγματικότητα ἡ κάμινος τοῦ Ναβουχοδονόσορος.

Οὐαὶ εἰς τοὺς καταβαίνοντας εἰς Αἴγυπτον διὰ βοήθειαν, καὶ στηριζομένους ἐπὶ ἵππους, καὶ πεποιθότας ἐπὶ ἄρματα, διότι εἶναι πολλά, καὶ ἐπὶ ἵππεῖς, διότι εἶναι σφόδρα ἰσχυροί· ἀλλὰ δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, οὐδὲ ἐκζητοῦσι τὸν Κύριον! Ἀλλ' αὐτὸς εἶναι καὶ σοφός, καὶ θέλει ἐπιφέρει κακόν, καὶ δὲν θέλει ἀνακαλέσει τοὺς λόγους αὐτοῦ· ἀλλὰ θέλει ἐγερθῆ ἐναντίον τοῦ οἴκου τῶν κακοποιῶν, καὶ ἐναντίον τῆς βοηθείας τῶν ἐργαζομένων ἀνομίαν. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι εἶναι ἄνθρωποι, καὶ οὐχὶ Θεός· καὶ οἱ ἵπποι αὐτῶν σὰρξ, καὶ οὐχὶ πνεῦμα. Ὄταν ὁ Κύριος ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὁ βοηθῶν θέλει πέσει καὶ ὁ βοηθούμενος θέλει καταπέσει, καὶ πάντες ὁμοῦ θέλουσιν ἀφανισθῆ. Διότι οὕτως ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ ὁ Κύριος· Καθὼς ὁ λέων καὶ τὸ σκιμνίον τοῦ λέοντος βρυχᾶται ἐπὶ τὸ θήραμα αὐτοῦ, ὅταν πλῆθος ποιμένων προσκληθῆ ἐναντίον αὐτοῦ, δὲν θέλει φοβηθῆ ἀπὸ τὴν φωνὴν αὐτῶν, οὐδὲ θέλει ταπεινωθῆ διὰ τὸν θόρυβον αὐτῶν· οὕτως ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει καταβῆ διὰ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τοῦ ὄρους Σιών καὶ ὑπὲρ τοῦ λόφου αὐτῆς. Καθὼς τὰ πτηνὰ πετώμενα, οὕτως ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει ὑπερασπίσει τὴν Ἱερουσαλήμ· ὑπερασπίζων ἔτι θέλει λυτρώσει

αυτήν· και διαβαίνων επάνω θέλει διαφυλάξει αυτήν. Ἐπιστρέψατε εἰς ἐκεῖνον, ἀπὸ τὸν ὅποιον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπεστάτησαν βαθέως. Διότι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶς ἄνθρωπος θέλει ἀπορρίψει τὰ εἰδωλα τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ καὶ τὰ εἰδωλα τοῦ χρυσίου αὐτοῦ, τὰ ὅποια αἱ χεῖρές σας ἔκαμαν εἰς ἑαυτοὺς διὰ ἁμαρτίαν. Τότε ὁ Ἀσσύριος θέλει πέσει ἀπὸ μάχαιραν, οὐχὶ ἀνδρὸς ἰσχυροῦ· καὶ μάχαιρα, οὐχὶ ἀνδρὸς εὐτελοῦς, θέλει καταφάγει αὐτόν· ἀλλὰ θέλει φύγει ἀπὸ τῆς μαχαίρας, καὶ οἱ νέοι αὐτοῦ θέλουσι καταβληθῆ. Καὶ θέλει διαβῆ εἰς τὸ ὄχυρωμα αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ θέλουσι τρομάξει ἀπὸ τὴν σημαίαν, λέγει ὁ Κύριος, τοῦ ὁποίου τὸ πῦρ εἶναι ἐν Σιών, καὶ ἡ κάμιнос αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἡσαΐας 31:1–9.

Ἡ Ἱερουσαλήμ εἶναι ἡ κάμιнос πρὸς τὴν ὁποία ὁ κόσμος θα στραφεῖ το βλέμμα, καὶ θα δουν τέσσερις ἄνδρες νὰ περιπατοῦν μέσα σε αὐτήν.

Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ πλησίασε στο στόμιο τῆς καιομένης πυρίνης καμίνου, μίλησε καὶ εἶπε: Σεδράχ, Μισάχ καὶ Αβδεναγώ, δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Υψίστου, ἐξέλθετε καὶ ἔλθετε ἐδῶ. Τότε ὁ Σεδράχ, ὁ Μισάχ καὶ ὁ Αβδεναγώ ἐξήλθαν ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ πυρός. Καὶ οἱ σατράπες, οἱ διοικητές, οἱ τοπάρχες καὶ οἱ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἀφού συνήχθησαν, εἶδαν αὐτοὺς τοὺς ἄνδρες, πάνω στα σώματα τῶν ὁποίων τὸ πυρ δὲν εἶχε καμία δύναμη· οὔτε τρίχα τῆς κεφαλῆς τοὺς εἶχε καεῖ, οὔτε τὰ ἐνδύματά τοὺς εἶχαν αλλοιωθεῖ, οὔτε ὀσμή πυρός εἶχε περάσει ἐπάνω τοὺς. Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ μίλησε καὶ εἶπε: Ευλογημένος ἄς εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Σεδράχ, τοῦ Μισάχ καὶ τοῦ Αβδεναγώ, ὁ ὁποῖος ἀπέστειλε τὸν ἄγγελό τοῦ καὶ ἐλευθέρωσε τοὺς δούλους τοῦ, πού ἐμπιστεύθησαν σ’ αὐτόν, καὶ παρέβησαν τὸν λόγο τοῦ βασιλέως καὶ παρέδωσαν τὰ σώματά τοὺς, γιὰ νὰ μὴ λατρεύσουν οὔτε νὰ προσκυνήσουν κανέναν ἄλλον θεό, ἐκτός ἀπὸ τὸν δικό τοὺς Θεό. Δανιήλ 3:26–28.

Ἐπειτα ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐξέδωσε ἕνα ἀκόμη διάταγμα. Τὸ διάταγμα ἐκεῖνο συμβολίζει τὸ τελικὸ διάταγμα τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν. Ἐκδίδει διάταγμα θανάτου, τὸ ὁποῖο, μέσα στὴ ασθενικὴ τοῦ προσπάθεια νὰ υψώσει τὸν Θεὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἀποτελεῖ στὴν πραγματικότητα τὸν προφητικὸ συμβολισμό τοῦ διατάγματος θανάτου στο τέλος τοῦ κόσμου. Ὁ Ναβουχοδονόσορ, ἐκπροσωπώντας ἕναν βασιλέα στο τέλος τοῦ κόσμου, εἶναι σύμβολο τῶν δέκα βασιλέων τοῦ δράκοντος, οἱ ὁποῖοι πορνεύουν με τὴ πόρνη τῆς Ρώμης. Τὸ ἐπόμενο διάταγμα στο προφητικὸ σενάριο εἶναι τὸ διάταγμα θανάτου, καὶ παρόλο πού ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐκδίδει μιὰ διακήρυξη γιὰ τὸν δικό τοῦ καιρὸ, στὴν πραγματικότητα ἐκπροσωπεῖ τὸ ἐσχάτο διάταγμα τῆς τριπλῆς ἐνώσεως κατὰ τὶς ἐσχάτες ἡμέρες. Τὸ διάταγμα ἐκεῖνο εἶναι τὸ διάταγμα θανάτου πού τίθεται σε ἰσχὺ ἀφού κλείσει ἡ θύρα τῆς χάριτος, ἀλλὰ δὲν ἐκτελεῖται ποτέ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Διὰ τοῦτο ἐκδίδω διάταγμα, ὅτι πᾶς λαός, ἔθνος καὶ γλῶσσα, ὅστις λαλήσῃ τι ἄτοπον ἐναντίον τοῦ Θεοῦ τοῦ Σεδράχ, Μισάχ καὶ Αβδεναγώ, θέλει κατακοπῆ εἰς τεμάχια, καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ θέλει γίνῃ κοπρῶν· διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλος Θεός, ὅστις δύναται νὰ ἐλευθερώσῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον. Τότε ὁ βασιλεὺς προήγαγε τὸν Σεδράχ, τὸν Μισάχ καὶ τὸν Αβδεναγώ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Βαβυλῶνος. Δανιήλ 3:29, 30.

Ἐχομε πλέον καταθέσει ἐπαρκῶς στα πρακτικὰ τὰ τρία πρῶτα κεφάλαια τοῦ Δανιήλ, ὥστε νὰ ἀρχίσουμε τὴν ἐξέτασή μας τοῦ τετάρτου καὶ τοῦ πέμπτου κεφαλαίου, τὰ ὁποῖα διέπονται ἀπὸ τὴν προφητικὴ ἀρχὴ τοῦ «επανάλαβε καὶ διεύρυνε». Τὸ τέταρτο κεφάλαιο τοῦ Δανιήλ προσδιορίζει τὸ 1798 καὶ τὴν ἀρχὴ τοῦ θηρίου τῆς γῆς, καὶ τὸ πέμπτο κεφάλαιο τοῦ Δανιήλ προσδιορίζει τὸν νόμο

της Κυριακής και το τέλος του θηρίου της γης, καθώς αυτό λαλεί ως δράκων. Τα δύο αυτά κεφάλαια πρέπει να συνδυασθούν «γραμμή επί γραμμή» με τα τρία πρώτα κεφάλαια, προκειμένου να οικοδομηθεί περαιτέρω η δομή των αγγελμάτων των τριών αγγέλων. Εξαιτίας αυτού του γεγονότος, θα ορίσουμε πρώτα με προσοχή την αρχή του «γραμμή επί γραμμή».

Θα συνεχίσουμε στο επόμενο άρθρο.

«Στον Βαλτάσαρ είχαν δοθεί πολλές ευκαιρίες για να γνωρίσει και να πράξει το θέλημα του Θεού. Είχε δει τον παππού του, τον Ναβουχοδονόσορα, να εκδιώκεται από την κοινωνία των ανθρώπων. Είχε δει τη διάνοια, για την οποία ο υπερήφανος μονάρχης καυχόταν, να του αφαιρείται από Εκείνον που την είχε δώσει. Είχε δει τον βασιλιά να εκδιώκεται από το βασίλειό του και να γίνεται σύντροφος των θηρίων του αγρού. Αλλά η αγάπη του Βαλτάσαρ για τη διασκέδαση και την αυτοδοξασία εξάλειψε τα διδάγματα που δεν έπρεπε ποτέ να είχε λησμονήσει· και διέπραξε αμαρτίες παρόμοιες με εκείνες που επέφεραν χαρακτηριστικές κρίσεις στον Ναβουχοδονόσορα. Σπατάλησε τις ευκαιρίες που του είχαν ευπλαχνικά παραχωρηθεί, αμελώντας να χρησιμοποιήσει τις ευκαιρίες που βρίσκονταν στη διάθεσή του για να γνωρίσει την αλήθεια. “Τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;” ήταν ένα ερώτημα που ο μέγας αλλά ανόητος βασιλιάς προσπέρασε με αδιαφορία». Bible Echo, 25 Απριλίου 1898.